
La Comarca Olotina

SETMANARI CATALÀ

SURTIRÀ CADA DIJOUS.

✦ CANIGÓ ✦

TALLER DE MÁRMOLS

DE TOTES PROCEDENCIES

JOAN GUILU

Escultor tallista.-FIGUERES

Se construïxen monuments, panteons, creus sepulcrales, xameneyes, inscripcions, escuts y ornamentacions pera edificis, escalons, piques pera aygua beneyta, baldoses, fregadors, banys, mostradors pera carnicers, rentamans, taules pera café, *lavabos* pera barber, taules de totes mides, etc., etc.

Especialitat en lapidas mortuories.

THIRTY
THREE

1947

SAISON 1947-48

1947-48

1947-48

1947-48

1947-48

1947-48

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Un any. 5'00 pessetes
 Un trimestre . . . 1'50
 Pago adelantat.

DIRECCIÓ

Redacció y administració
 carrer Clivillers n.º 14.

PER COMUNICATS,

anuncis y suscripcions
 dirigir-se á la
 Imp. de Alzamora, Lorenzana, ò.

PROTESTA.

Fa uns quants dies que ressona per la nostra premsa la més enérgica protesta á la maliciosa mentida propagada pels enemichs de la nostra causa, de si á Olot s' havían dit ó s' havían fet coses que meresquessen l' atenció dels que vetllan per la integritat de la Patria. Nosaltres mateixos, en un dels passats números, ja 'ns n' ocuparem, després d' haver copiat la brillant defensa que 'n feu el setmanari *La Veu del Segre*, y ho deixarem plenament desmentit, y no n' hauríam parlat més si no convingués prevenir á n' aquells qu' encara no están prou desenganyats y que, ab la més bona fe devegades y ab més ó menos disculpable tontería casi sempre, ajudan als enemichs de Catalunya al deixar passar sense protesta les capcioses ó falses rahons ab qu' 'ns combaten, y veure com ens

motejan de separatistes els que 'ns voldrían fóra d' Espanya; com som tractats de garenos ó egoistes pels que ens envejan dos céntims que 'ns veuhen enganxats á la folra de la butxaca; com ens diuhen absoluts y reaccionaris els que 'ns prenen les llibertats, y 'ns veyém tractats d' antipatriótics per subjectes que no tenen més patria que la seva butxaca; y 'ns ho diuhen á les mateixes barbes, y no sabém ó no 'ns cuydém de rebatre semblants calumnies, sense mirar qu' ab nostre silenci autorisém tan falses acusacions y lo més sensible es que fins hi há catalans tan curts de gambals que creuhen de debó que som aixís, qu' ab nostres pretensions som exagerats, y no se 'n donan vergonya de confessarho publicament, fent d' aquesta manera la causa de nostres enemichs, ab lo que donan á entendre al menos que no 'ls preocupa la sórt del seu poble, que no s' han dignat may fullejar la historia.

dels seus avis y desconeixen del tot el programa catalanista.

¿A n' els catalans dirnos separatistes, si eram els més interessats en conservar els terrenos perduts?. ¿A Catalunya egoista, quan en el seu mateix programa aboga perque 's tornin á cada una de les regions germanes els drets perduts, y corra en son ausili sempre qu' ho necessitan?. ¿Y perque demana una administració autònoma y exigeix la restitució d' uns drets que li varen pendre, ja se li ha de dir antipatriòtica?. Si aixó sentiú, catalans que encara us dura l' ensopiment, no ho cregueu, qu' aixó es tant mentida com lo que s' ha fet corre de la exagerada manifestació catalanista d' Olot, y son els mateixos aquells els qu' emplean aquestes males arts pera desacreditar nostre programa y en buscar pretextos pera impedir la seva propaganda.

Catalunya no es separatista, ni vol prosperar ab lo de les regions germanes, però si aquestes no 's despertan ni volen surtir del miserable estat en que 's troban, no es pas just que Catalunya hagi de seguir la seva sórt. Ben trist es qu' aquella Catalunya qu' anava al davant de la civilització europea, avuy vagi á la qua, per haver perdut un temps preciós mirant desde la barrera com quatre degenerats lluytan ab toros, espectacle que, per vergonya nostra, li diuhen *nacional*, ab l' intent de fernos cómplices de semblant bestiesa, complicitat que no podém des-

mentir del tot, ja que per desgracia, majorment á Olot, l' afició á les banyes *prima* qu' es un fástich. Sempre hem vist que 'ls jous son allá ahont hi han bous; just es, donchs, qu' Olot guardi aquests mobles y que llauri y junyit ab altres pobles per l' estil tiri 'l carro nacional y si l' agallada se us planta á la anca no us quixeu ni mireu qui es el llaurador, que tampoch sabríau contestarli ó potser li donaríau la rahó, com quan diuhen que 'ls catalanistes som ximplers, ambiciosos, separatistes, antipatriòtics, absoluts, utópichs y altres calificatius que despreciém per lo tontos ó falsos.

Les ralles curtes.

Si senten algun día la xifadura de escriure versos, allunyin del pensament aytal caboria, qu' aixó es somniar despert y ab els ulls oberts.

Un amic meu, que 's tenia per esperitista, me preguntava si sentia pesigolles al meditar un argument qualsevol pera mes follies y m' assegurava que mos escrits eran transmesos per algun esperit. No sé si se 'n burlava; lo que sí puch assegurarlos es que se li encomaná la meua mania y al cap de poch mesos el vaig sorprendre en sa propia llar contant sílabes ab els dits de la má esquerra, com si polsés les tecles d' un piano, y grabant ab la

altra má, damunt del paper, un sens fi de signos ortogrífichs. Confesso que me feu llástima.

Més endavant vaig sapiguer que havia comés el disbarat de remetre una poesia, ó cosa semblant, á cert periódich y la redacció del mateix havia incorregut en la lleugeresa de publicarla ab lletres de motllo.

Alló fou la sentència de mort, literariament parlant, del novell poeta.

La composició aludida 's distingí pel cúmulo d' extravagancies ab qu' estava teixida y la premsa s' hi divertí toorejant á son autor fins á marejarlo. Al arribar davant dels seus ulls la espessa polsaguera alsada per sos propis bofaruts literaris, sofrí una reacció fortíssima y va curar radicalment. May més s' ha atrevit á introduhirse en camises d' onze vares; menos mal, perxó, quan els desenganys proporcionan efectes saludables.

¡Ah!, es tan bonich amanyagar somnis de gloria, veure per cop primer el nom ab lletres d' impremta, que son molts els que 's daleixen escampant tinta y més tinta, omplint quartilles y més quartilles. Mes la gloria es com l' horitzó, que sempre se 'ns allunya: es una flor que 'ns ofereix, per cada glop de flayre, un manyoch d' espines. Quan ens embauma ab sos olors, sembla que 'ns somriu una auba de venturres, però quan ens punxa ab sos escardots, allavors sí que la enveja s' hi daleix y gosa.

Jo no sé com comensarian mos amichs ó mos colegues; mos versos primers feulos brollar el dols somriure de una nena. No vull repetirlos, mogut pel bon desitg d' estalviarlos un mal rato, puig á mi 'm feren tan poch felís, al llegirlos al cap d' un any, que resolguí castigarlos ab una pena eterna, valentme d' una cerilla encesa. Ja compendrán que vaig cremarlos.

Peró ja era massa tart. Aquell any transcorregut havia infiltrat en ma imaginació un afany inmens d' escriure *rattles curtes* y ¿quí 's detura, quan la forsa poderosa d' una corrent l' arrastra ab ella?. Jo, per aquesta rahó mateixa, no poguí deturarme y 'm dura encara la manía de *tocar l' arpa*; aixó en sentit figurat, puig els hi tinch de manifestar que soch l' home més tonto al davant d' un pentàgrama.

Jo no sé si vostés haurán tingut algun día 'l disgust y la paciència de llegir algun de mos *rodolins*. Si 'm diuhen que no, sápigán qu' están de sórt, però no estará de més participalshi qu' en les diaçes senyalades son molts els que se 'n recordan y s' acostan á suplicarme que 'ls hi confeccioni una décima. D' aquesta manera resulta que soch jo en realitat qui felicita, però 'l verdader interessat may se n' entera. Mes aixó res me fa; confesso que sempre m' ha tingut sense cuydado. Lo que sí m' interessa, es que no 'm prenguin per *primo* gent que ni tan sols son de la parentela, com una vegada va resultar-

me. Però no la varen pas dur al *molí*. Veurán: fletxat un día per la mirada de una nena hermosíssima, vaig sentir la humorada de tirarli floretes y de probar fortuna ab els esclats de son cor.

Vostés haurían fet lo mateix davant d' aquell *pamet*. La casualitat m' enterá de que aquella *sílfide* tenia predilecció per la poesia y jo, que ja feya molt temps qu' omplenava de *ratlles curtes* els periódichs, vaig considerarme obligat á dedicarli algunes estrofes.

Dit y fet: les escrich, les hi envío y, al cap de pochs dies, trobantme ab ella de visita á casa d' un amich, se 'm presentá l' agradable ocasió de parlarhi llarga estona, aprofitarme d' aquella casualitat venturosa. Quan li tocá 'l torn de donatme les gracies per aquella galanteria en dedicarli la composició esmentada, si be ponderá les belleses de la mateixa, en cambi m' enterá indirectament de que havia rebut altres versos y 'm deixá entreveure qu' aquets últims li agradavan més que 'ls meus.

—¡Oh!, son molt bonichs, son molt bonichs,—me deya, referintshi.—Potser no están tan be com els de vosté,—aixó m' ho deya per galanteria,—peró com qu' están escrits en castellá y ¡es tan dolça la llengua castellana!, ¡sabé, m' han captivat.—

Aquestes paraules m' encengueren la sang; sentí clavar-se en mon cor la punta venenosa dels gelos y vaig obligarla, empleant tot mon ingeni, á que m' ensenyés aquelles ratlles. Jo aparen-

tava tranquil·litat d' esperit; dissimulava un doll d' enveja que m' ofegava.

—Casualment els porto á sobre,—me digué somrihent,—pera ensenyarlos á una amiga.—

Jo prenguí febrosech el paper que m' allargava y, al desclourel, jira de Deul, me trobo ab la copia exacta de uns versos meus, publicats un any enrera. La firma havia sigut reemp'assada per una altra; per la de mon rival. Vaig quedar blanch com la paret al palpar les probes evidents d' aquell timo literari. Jo havia fet l' amor á la Maria, (qu' aquest es son nom), y jo no ho sabia.

—¿Qué té?, ¿qué li passa?,—va preguntarme ella, al notar ma exitació; mes ni sé tan sols lo que li vaig respondre.

L' endemá al dematí vaig enviarli un exemplar del periódich en el qual s' havia publicat l' aludida poesia castellana, ab l' intent de que compregués ma passada sorpresa y ab el desitg de posar en ridícul á una personalitat determinada.

Francesch Marull.

EL MAL VENT.

Lema: ¿PASSARÁ?

*Poesia guanyadora de la Flor natural en el
Certámen d'enguany.*

La ponentada s' acosta,
bon pastó aplega 'l remat;
desde 'l Mont á Capsacosta
no 's veu ni un clap serenat,
ve rugint ab amenassa
sembrant la mort per hont passa,
¡mal divendres l' ha gitat!

Aquest torb de mala mena
trinxa de soca y d' arrel;
es dalla, es mall y es cadena,
no tem ni l' ira del Cel.
Amenassa les corones,
mata les branques més bones
y es d' infern el seu bruel.

À les terres llevantines
ve rodant fa sis cent anys,
lleys humanes ni divines
no li fan pas aturany.
Dels vergers de Catalunya
¡jay!, si Deu no 'ns el allunya
cremará los mellors tany!

Santa llengua catalana
¿quín es el crim qu' has comés,
qu' á la Cort hi há qui demana
t' endogalin més y més?
—¡Á la escola, disfressaula!
¡De la trona, desterraula!—
van cridant els forasters.

Pastor valent, de cor noble,

contra 'l llop la fona ha armat;
la llengua es l' alé del poble,
¿Deu el don y 'l pren l' Estat?
Perque Deu als seus entenga
els hi ha donat cor y llenga,
cor y llenga y llibertat.

Ab la llengua del que paga
es com se paga més be,
la Justicia se 'ns amaga
ab llenguatge foraster.
Quí treballa vol ser lliure,
en catalá volém viure,
¡Deu ho vol y té d' esser!

Quan ve la torbera isada
crida al remat el pastor,
y apilotant la remada
passa 'l trahut bramador.
—¡Tots units y cap á terra!...
¡Ja 'l torb ha passat la serra!...
!Fóra esglay y fóra por!...—

Visquéu, donchs, vida ben nostra;
tot bon temps be pot tornar;
nostres fills el Parenostre
resarán en catalá,
y quan passi la torbera
tornará á esser primavera
y la patria florirá.

Artur Masriera.

CRÓNICA.

Segueix el temps molt variable, fent po-
queta calor de dies y les nits fresques.

Ha plogut de tant en tant, lo qu' ha con-
tribuhit en gran manera á refrescar la tem-

peratura. El dimars á la matinada 's desen-
cadená una tempestat de llamps y trons, no
passant d' aquí.

Tots els passeigs comensan á encatifa-
se de fulles seques y no faltan més que les
castanyeres pels cantons pera notificarnos
la proximitat de la tardor.

Ab motiu de celebrarse la clausura oficial
de la Exposició Regional Olotina 'l diumen-
ge passat, tota la tarde estigué oberta al pú-
blich, mediant la presentació d' unes papele-
tes que proporcionavan de franch en un es-
tabliment y tres societats d' aquesta vila.

No obstant, dimars al vespre s' hi cele-
brá una vetllada fóra d' abono.

Conforme estava anunciat y de lo que 'ns
ocuparem la setmana passada, diumenge á
la tarde tingué lloch el concurs de sardanis-
tes, assistinhi aprop de mil persones á pre-
senciario.

El primer premi, consistent en quaranta
pessetes, no s' adjudicá, per lo que se 'n feu
una caritat entre l' Hospital y la presó. El
segon (vinticinch pessetes) el guanyá un fill
d' aquesta vila, conegut ja per sa facilitat en
resoldre 'ls problemes del clássich ball cata-
lá.

Desitjaríam veure sovint repetit aquest
hermós espectacle, però qu' escullissen altre
lloch no tan renyit ab nostres tradicionals
costums, que sempre tindria més atracció.

Diumenge al vespre tingué lloch, en el
«Centro Fontanella», un ball, que 's vegé
molt animat.

Desde 'l dilluns passat el barri de Sant
Ferriol celebra la seva festa patronal, ab els
divertiments acostumats en semblants cas-
sos.

Dilluns deurá celebrar la seva 'l barri de
Ntra. Sra. de les Mercés.

Dimars, á les quatre de la tarde, queda
parada la fabrica de D. Baldiri Descals, y
ahir al matí s' escamparen unes fulles, en les
que s' explicavan els motius qu' han portat
als nombrosos treballadors d' aqueila fabrica
á declarar-se en vaga.

Se corria si aixó seria 'l principi d' una
vaga general, puig á aixó obligan els acorts
presos per tots els fabricants d' Olot.

Per ara 'ns abstenim de fer comentaris,
quedant al aguayt de lo que vagi succehint.

L' única cosa que farém, es recomanar á
la classe obrera que no fassi exigencies, de
les que sempre 'n resultarà castigada ella
mateixa, y es molt gran la crisis industrial
que s' ha iniciat per tot Catalunya. Déixinse
de paraules de ministres, que 'l vent se les
emporta quan més fices haurían d' estar, y,
ja qu' Espanya muda més de ministres que
un home de camises, demá vindrá un susti-
tut del d' avuy y tirarà á terra tot lo que
aquest ha aixecat. ¿Qué 'n voleu esperar per
nosaltres, catalans, d' un Dato que tan hon-
rosa recepció tingué per tots els indrets de
Catalunya ahont passá?

Diumenge y dilluns, en el vehí poble de
Sant Esteve de Bas, tingué lloch la festa
major, ab bona assistencia de forasters.

El ball-plá fou molt lluhit y 'ls balls tam-
bé, especialment en el «Círculo Bascense».

A Riudaura també tingué lloch la festa
del Santíssim, que no fou tan concurreguda
com hauría estat si el cel no hagués ame-
nassat pluja.

Segons noticies, dimecres vinent se cele-
brará á Besalú un solemne ofici, ab motiu

de la benedicció de la senyera de l' «Agrupació Catalanista» d' aquella població, ti- guent lloch á la tarde del mateix dia un important mitín catalanista, en el que hi pen- drán part distingits propagandistes dels re- demptors ideals del catalanisme.

Acaba de veure la llum á La Escala una revista quinzenal catalana titulada *La Sar- dana*.

S' han trobat en la vila de Blanes restós de cristalleria grega, monedes romanes y projectils de fona de plom y altres obgetes del mateix metall, d' us desconegut. Se judi- ca que 'ls projectils foren llensats pels ba- lears en ses correries per aquella costa.

Per exhorto ha sigut comunicada á nos- tre amic D. Joseph Barbany, la conclusió del sumari de la causa que se li segueix á Reus ab motiu de la publicació d' una poe- sia en *Lo Somatent*, de lo que, á son temps, donarem compte á nostres llegidors. Avuy deu haverse presentat el Sr. Barbany á la Audiencia de Tarragona.

S' han publicat unes elegants targetes postals, dibuixades per D. Just García, con- tenint retratos de personatges catalans de importancia histórica.

Degut á la crisis industrial que 's deixa sentir fa algun temps, varen parar la setmana passada unes vuytanta fábriques de Catalu- nya. Entre Monistrol, Borrás y la Bauma hi há siscentos treballadors en vaga.

Una altra prova del gran carinyo que 'ns tenen nostres governants, es lo que succehí dies enrera en el mitín que devia celebrarse á Cambrils.

Hi acudiren bon nombre de catalanistes

de Barcelona, Tarragona, Reus, Montblanch, Falset, Sabadell y altres punts, com també una munió d' individus de la guardia civil, que de bones á primeres prohibí la reunió, ab tot y no existir cap lley que 'ls faculti pera obrar aixís.

Els expedicionaris hi eran y calfa fer quelcom. Aixó fou encaminarse á un bosch, sempre seguits de la patrulla, ahont s' espar- ramaren ab grupos de catorze ó quinze per- sones, en cada un dels quals un apóstol es- plicava nostra doctrina.

D' un dels rotllos ne surtí un aplauso que seguí als altres rotllos, lo que interrompé 'l cap de forsa armada ab un crit de *A disol- verse*, que feu exclamar á un estudiant de lleys que lo que ordenava era contra la lley.

—*No discutamos la ley. A disolverse.*—

Aquesta frase fou prou bona pera servir de peu á una polémica entre uns y altres, qu' acabá per ordenar pendre al director de *Lo Somatent*, cosa que no 's realisá.

Acabá la festa ab *Els Segadors*.

A Mallorca s' está preparant una reunió magna pera tractar d' alsar una estàtua al gran Ramon Llull. Hi assistirá la Diputació, Ajuntaments, Cabildo Catedral, les autori- tats de tota la isla y numerosos particulars que s' interessan vivament pera honrar la memoria del gran filosofh, gloria de totes les terres de llengua catalana.

Es fácil que també hi assisteixi 'l Bisbe y Cabildo Catedral de Menorca, aixís com el d' Ibissa.

Ha comensat á publicarse á Caspe (Ara- gó) un periódich defensor del regionalisme, titulat *El Compromiso*.

Conforme anunciarem, els catalans de Santiago de Cuba han constituhit un «Centre Catalanista», elegint sa Junta Directiva, de

la que n' es president D. Frederich Boix y vocals D. Faust Magrans, D. Rafel Jacas, D. Joan Rosés, D. Agustí Ferret, D. Salvador Camps, D. Francisco Cusiné y D. Joan Garriga.

Adjunt á la mateixa societat hi haurá una secció coral que cantarà composicions d' en Clavé y altres compositors catalans, una secció dramática que posará en escena obres d' autors catalans, altra secció per organitzar vetllades ó concerts en els que sempre 's donará preferencia á la poesia y música catalana y per últim una altra secció de beneficencia pera auxiliarse mutuament en les necessitats.

El primer acte de la societat ha sigut la publicació d' un Manifest qu' ha repartit entre tots els catalans, invitantlos á que 's posin sota 'ls plechs de la bandera qu' enlayra el «Centre Catalanista Cubá».

De la secció de notes polítiques de nostre estimat company el *Diari de Catalunya*, retallém el següent solt, que de debó es digne de llegirse:

«MOLT SOROLL DE BOIXETS...—Ab motiu de la visita de la familia Real als ports de Galicia, s' han engegat *nada menos* que 4,000 canonades, sense contar les piules y cohets que s' han anat en espetechs y fum.

Si no ho sabían, cada canonada val de 60 á 80 pessetes, de manera que 'l gasto de pólvora que s' ha fet á Galicia puja á uns 56,000 duros.

¡Y pensar que quan estudiavam Química el catedratic se queixava de que no 's podían fer la meytat dels experiments porque la cátedra no tenía més consignació que sis céntims diaris!

¡56,000 duros en salves! Ara sí que podran dir els gallegos:

—A casa no mengém, però fem molta brometa.—»

MERCAT DE OLOT.

Preus en la Plassa, del dilluns
últim.

MIDA DE 80 LITROS.

Blat.	16'50 Ptes.
Mastay.	15'50 »
Blat de moro.	14'75 »
Fajol.	13'00 »
Mill.	14'00 »
Panís.	14'00 »
Mongetes.. . . .	26'00 »
Fabes.	15'00 »
Besses.. . . .	14'00 »
Llubins.	10'00 »
Patates (carga).	14'00 »
Ous (dotzena).	01'20 »

SECCIÓ RELIGIOSA.

- Avuy, 20.—S. Eustaqui y comps. mrs.
Div., 21.—*Avans* †.—S. Mateo ap. y ev. y Sta. Ifigenia vg.—*Témpores*.—*Dejuni*.—*I. B.*
- Dis., 22.—S. Maurici y comps. mrs.—*Témpores*.—*Dejuni*.—*Ordres*.—*I. B.*
- Dium., 23.—S. Lino p. y mr. y Sta. Tecla vg. y mr.
- Dill., 24.—Ntra. Sra. de les Mercés y 'l beato Dalmau Monner cf.
- Dim., 25.—Sta. María de Cervelló (vulgo del Socós).
- Dimc., 26.—S. Cebriá mr. y Sta. Justina vg. y mr.

QUARANTA HORES.—Continúan en la iglesia de Ntra. Sra. dels Dolors.—La exposició de S. D. M. comensará á dos quarts de sét y desde dilluns á les sis.

Caldereria d' arám

Y TALLER DE REPARACIONS DE TOTA CLASSE
D' OBGETES DEL MATEIX METALL

✦ DE A. BERNARD. ✦

CONSTRUCCIÓ DE TOTA MENA DE PESSES D' ARÁM.
ESPECIALITAT EN ESTANYATS Y TUBERÍES PERA MÁQUINES DE VAPOR
COMPRA Y CAMBI D' ARÁM VELL.

44 Sant Rafel, 44

OLOT.

En la impremta d' aquest setmanari ha arribat un gran assortit de d' efectes d' escriptori y paper novetat de totes classes y preus.

La medicació sulfurosa á domicili

PER LES

GOTES-MARES SULFUROSES DE BAR

ab les quals se preparan inmillorables aygues sulfuroses pera beguda, gargarisació, pulverisació, banys sulfurosos, etc.—Curan: herpes, escrófules, malalties de la pell, catarros pulmonars, tos, enginyes, anemia, malalties secretes, etc.—Empolleta: 3 pessetes.

Farmacia de **D. JOAN CARDELÚS, OLOT**, y en totes les principals farmacies.